

Top 2 bài văn mẫu Kể lại truyện thơ "Tiễn dặn người yêu" Văn 10 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Kể lại truyện thơ "Tiễn dặn người yêu" Ngữ Văn lớp 10 mẫu 1

Trong cuộc sống cũng như trong học tập, ta đã từng được nghe rất nhiều câu chuyện. Nhưng có lẽ, tình cảm lứa đôi cũng là một trong những chủ đề đáng quan tâm nhất. Tiễn dặn người yêu cũng là một câu chuyện tình cảm động, là một tác phẩm nổi bật của dân tộc Thái. Được viết dưới hình thức truyện thơ, "Tiễn dặn người yêu" như một giai điệu sâu lắng giúp người đọc cảm được nội dung và giá trị sâu sắc của câu chuyện.

"Tiễn dặn người yêu" là một truyện thơ với 1846 câu thơ nói về một mối tình chung thủy, trải qua biết bao khó khăn, trắc trở, cuối cùng họ cũng được đoàn tụ và sống hạnh phúc bên nhau. Và lời kể do chính nhân vật trong cuộc kể lại chuyện tình yêu-hôn nhân của mình, làm cho câu chuyện trở nên rất chân thật và ngập tràn ý nghĩa.

Chàng trai và cô gái trong truyện là một đôi bạn đường như rất thân thiết từ thời thơ ấu. Họ chia sẻ với nhau cho đến khi lớn lên, giữa họ nảy sinh một tình cảm. Họ yêu nhau tha thiết và mong muốn được nên duyên vợ chồng. Chàng trai chủ động nhờ người làm mối dẫn đến với mong muốn được kết hôn và xin được ở rể. Tưởng chừng như mọi chuyện sẽ êm đẹp, thế nhưng, cha mẹ cô gái lại gạt phắt đi và từ chối vì anh chàng quá nghèo. Ngay chính lúc đó, có một người lạ mặt đến xin làm rể. Tên này là một kẻ thô lỗ, cẩu thả, bê bối, ứng xử vừa hèn hạ lại vừa thiếu lễ độ, nhưng tài sản và tiền của của hắn đã làm cha mẹ cô gái mờ cả mắt. Họ bất chấp tất cả để đồng ý. Và sóng gió đã bắt đầu ập lên mối tình đẹp của đôi trai gái.

Người đàn ông về ở rể, chàng trai đau khổ đến tột cùng. Anh quyết định bỏ nhà ra đi với ý chí làm giàu rồi về xin được cưới cô gái. Cô gái ở lại một lòng chờ đợi người yêu của mình quay về. Theo phong tục, hết hạn ở rể, người kia xin cưới. Ngay lúc đó thì chàng trai trở về, lúc bấy giờ anh đã giàu có, nhưng số phận không mỉm cười với anh, cô gái đã rơi vào tay kẻ kia mất rồi. Anh tiễn cô gái đi trong nước mắt và lưu luyến. Hai người bịn rịn không muốn rời nhau. Anh tiễn cô gái đi với biết bao lời tiễn dặn. Một câu nói của anh đã đủ để chứng minh tình yêu mãnh liệt giữa hai người: "Không lấy được nhau thời trẻ thì hãy lấy nhau khi góa bụa về già".

Về nhà chồng ở, nhớ lời chàng trai, cô cố hết sức để tỏ ra vụng về, hậu đậu khiến nhà chồng chán nản mà trả cô về lại với cha mẹ. Nhưng kế hoạch nào đâu như ý, cô lại bị cha mẹ mình đem bán vào cửa nhà quan. Sự đau khổ và nỗi thất vọng của

cô lại càng tăng lên gấp bội, càng đau khổ bao nhiêu cô lại càng phá phách bấy nhiêu. Những hành động “giã gạo – quăng chày, phơi thóc – chửi sần mắng cọt” rồi lại “dỡ xôi – quật mâm vỡ” cốt sao để lại được trả về cho gia đình. Nhưng cô gái như một món hàng hóa, nhà quan đã mua đứt rồi thì không thể trả lại. Họ bèn đưa cô ra chợ bán, nhưng kẻ qua người lại không ai buồn hỏi đến cô. Ta có thể thấy được sự đau đớn tột cùng khi một con người mà chẳng khác chi một thứ rẻ tiền vứt đi. Chờ tan, ngại lại phải đem cô gái trở về nhà, họ liền đòi cô để lấy một cuộn lá dong.

Ngờ đâu, người đòi được cô gái lại chính là người yêu thuở nào. Nhưng cô gái giờ đây tiêu tụy, xanh xao, hốc hác đến nỗi không thể nhận ra. Một ngày mưa kia, cô gái tủi phận ngồi trong xó bếp, bèn lấy chiếc đàn môi- kỉ vật tình yêu của hai người ra để gợi nhớ lại chuyện tình yêu khi xưa. Chàng vô tình nghe thấy được, bàng hoàng nhận ra người yêu, hai người vui mừng khôn siết. Chàng liền lập tức chia đôi tài sản của mình để tiễn vợ về nhà, họ cưới nhau và trọn lời thề ước khi xưa: “Không lấy được nhau khi mùa hạ, ta sẽ lấy nhau mùa đông”. Ta có thể thấy được sự chung tình giữa cặp đôi này. Cho dù xa cách, cho dù trải qua biết bao nhiêu chuyện đau khổ, nhưng học vẫn vượt lên hết tất cả và đến với nhau.

Câu chuyện là một bức tranh tuyệt đẹp về chủ đề tình yêu. Với một loạt hình ảnh ẩn dụ được chất lọc từ cuộc sống, từ thiên nhiên nên rất gần gũi, bình dị và dễ hiểu. Hình ảnh so sánh, điệp từ điệp ngữ đã góp một phần rất lớn để hình thành nên nội dung câu chuyện, và hơn hết là miêu tả hoàn toàn sâu sắc và chân thật về tâm lí của chàng trai và suy nghĩ, nỗi đau của cô gái khi cô bị nhà chồng đối xử tệ bạc và đánh đập hành hạ. Truyện thơ “Tiễn dặn người yêu” cũng là tiếng nói và sự lên án của con người về tục ép duyên, là một việc mà đã đánh cắp đi biết bao nhiêu mối tình đẹp và khát vọng của con người.

Quả thật, câu truyện như một món quà tặng gửi đến bạn đọc. Đọc truyện, ta lại càng cảm thấy thương sao những con người ước mơ một hạnh phúc nhưng lại rất khó khăn để có được và thậm chí là sẽ không giờ có được. Câu truyện còn cho ta một bài học là phải biết cố gắng, phấn đấu, quyết tâm để đạt được những điều mong muốn chính đáng của bản thân mình.

Văn mẫu lớp 10 Kể lại truyện thơ "Tiễn dặn người yêu" mẫu 2

Chuyện tình yêu đôi lứa luôn là đề tài bất tận của văn học. Thật vậy, có rất nhiều chuyện tình đẹp đã được dựng nên qua văn học, truyện thơ lời tiễn dặn của dân tộc Thái là một ví dụ tiêu biểu. Truyện kể về những khát vọng hạnh phúc, nỗi đau đớn khi tình yêu bị chia lìa và cuộc đấu tranh quyết liệt của hai người để dành lại tình

yêu, đúng với lời ước hẹn: "không lấy được nhau thời trẻ, ta sẽ lấy nhau khi góa bụa về già".

Mở đầu câu chuyện là chuyện tình của đôi trai gái sinh ra và lớn lên cùng nhau trong bản làng của họ. Họ thân nhau từ thuở ấu thơ. Họ đã có cùng nhau nhiều kỉ niệm từ khi còn "bé dại thơ ngây" cùng nhau đào đất san nền, cưỡi bông lau phi ngựa.

Những kỉ niệm tuổi thơ ấy lớn lên cùng họ và tình yêu của họ dành cho nhau cũng ngày một lớn lên. Họ yêu nhau tha thiết, tưởng chừng không gì có thể ngăn cản được mối tình của họ. Đã thương nhau thì quyết cùng nhau xây dựng gia đình hạnh phúc. Chàng trai hăm hở sắm lễ vật đến nhà người yêu để xin được làm rể. Nhưng cha mẹ nàng đã từ chối vì chê chàng trai nghèo khổ. Cha mẹ nàng nhận lời một gã con trai ở vùng xa đến ở rể, vì tưởng gã là con nhà giàu. Lúc đó, nàng đi nương chưa về, khi nàng biết thì mọi sự đã rồi. Nàng đã cầu cứu mọi người trong gia đình nhưng không ai ủng hộ nàng mà khuyên rằng phận gái phải theo cha mẹ sắp đặt. Vì thuận theo chu hiếu mà nàng nhắm mắt nhận người mẹ cha ép gã về ở "rể" trong tâm trạng vô cùng đau khổ, nhưng vẫn nuôi một hi vọng mong manh, chàng trai sẽ có cách thay đổi số phận.

Chàng trai rất đau khổ và thất vọng. Buồn thay cho số phận nghèo khó của mình. Chàng quyết ra đi làm ăn xa, với một niềm hy vọng sẽ kiếm đủ tiền để chuộc nàng về. Nhưng đi làm ăn xa đâu có dễ dàng, chàng đã đi đến cùng trời cuối đất, vượt qua bao đèo cao suối sâu, nhớ thương nàng khóc sưng húp mắt...

Thời gian trôi đi, đã hết thời hạn ở rể, đến lúc nàng phải về nhà chồng mà chàng trai vẫn nơi cuối trời xa thăm. Nàng đã khéo léo tìm cách kéo dài thời gian để chờ chàng về, nhưng một năm nữa trôi qua vẫn chẳng thấy chàng đâu. Cuối cùng nàng đành đưa chân làm theo ý mẹ cha đi đến nhà chồng... Kiếm được khá nhiều tiền chàng mới quay về.

Nhưng than ôi, ngày chàng về đến nhà cũng chính là ngày nàng bước chân sang nhà chồng, có bạc nghìn bạc vạn cũng không thể chuộc lại được nữa rồi. Chàng trai không quản nguy hiểm chạy theo người yêu, cuộc tiền dặn của đôi bạn tình khi đau đớn tột cùng, lúc đây phân khích. Những lời tiền dặn của chàng trai trên đường đưa cô gái về nhà chồng là đoạn thơ để lại cho ta nhiều cảm xúc nhất. Cô gái thì chờ đợi ngoài trông ngoảnh lại sánh cùng với hình ảnh ớt, cà, lá ngón đã giúp ta liên tưởng đến vị cay, đắng, cái chết đã chứng tỏ được rằng cô gái có tình cảm rất sâu nặng với chàng trai. Còn về phần mình qua những hình ảnh ẩn dụ tác giả dân gian đã bày tỏ được tấm chân tình của chàng trai qua những lời dặn dò cô gái. Trong những lời dặn dò của mình chàng trai bày tỏ mong muốn được ở bên cạnh

người yêu, cho dù sau này cô gái đã có con thì chàng trai vẫn muốn được ở bên cạnh chăm sóc cho người yêu của mình cùng cô chia sẻ những ngọt bùi đắng cay trong cuộc sống. Rồi nàng bị chồng hắt hủi, đánh đập, chàng vẫn ở lại để an ủi, chăm sóc. Họ vẫn son sắt thề nguyện: “Không lấy được nhau mùa hạ, ta sẽ lấy nhau mùa đông. Không lấy được nhau thời trẻ, ta sẽ lấy nhau khi góa bụa về già”. Rồi nàng bị nhà chồng đối xử thậm tệ, “Khi chưa lấy nhau thì vô vạ. Khi chưa đón về thì xun xoe. Khi đã là dâu thì đuổi dâu xuống sàn ăn cám”, rồi nàng còn bị chồng đánh đập, cuối cùng bị nhà chồng trả về nhà cha mẹ đẻ. Về nhà được mấy ngày, nàng lại bị gả cho một người khác. Vì nàng đã có một người chồng nên lần này người lấy nàng sẽ không phai ở rể nữa.

Về đến nhà chồng vì thương nhớ người yêu cũ, nàng đã cố tình làm những việc quái gở trong nhà để mọi người khinh ghét. Chồng nàng không chịu nổi liền đem nàng ra chợ bán. Dem qua bao nhiêu chợ cũng chẳng ai mua, cuối cùng thì đã đổi được một cuộn lá dong từ chính tay người yêu cũ. Thời gian, sự khổ đau, những bất hạnh trong cuộc đời đã làm nàng thay đổi nhiều về vóc dáng và nhan sắc, khiến chàng không còn nhận ra nàng nữa, nên đem về làm người ở... Nàng thấy buồn chán quá mới đem chiếc đàn môi chàng tặng trước khi đi làm ăn xa ra gẩy. Lúc này chàng mới nhận ra người yêu từ thuở thiếu thời, trong lòng vô cùng sung sướng. Tình yêu giữa họ lại đậm chồi nảy nụ sau bao năm xa cách, đau đớn và tủi nhục. Họ trở thành vợ chồng và nguyện sống bên nhau đến đầu bạc răng long. Vợ cũ của chàng cũng chấp nhận tình yêu của họ và tình nguyện ra ở riêng nhường hạnh phúc cho đôi vợ chồng mới.

Em yêu thích tác phẩm này vì nó đã tiếp thu những tinh hoa của văn học dân gian của dân tộc Thái mà đặc biệt là dân ca Thái, được nhiều thế hệ trau chuốt, bổ sung, nên chất thơ trong truyện với ngôn ngữ nghệ thuật dân gian điêu luyện, uyên bác thấm đượm tình người, tạo nên một bản sắc riêng, làm cho tác phẩm sống mãi trong tâm hồn mọi thế hệ người Thái Tây Bắc. Những câu hát mà ngày nay, trong các các cuộc vui như đám cưới xin, mừng nhà mới hay ngày lễ tết, người Thái tỏ chức hát đối đáp hoặc giao duyên trai gái hầu hết là sử dụng các câu hát trong Xông chụ xon xao đã cho ta thấy tác phẩm linh hồn của tác phẩm dù có trải qua bao thời gian vẫn được đón nhận và nó còn ngày một phát triển mạnh mẽ. Họ đã khôn khéo lựa chọn từng câu, từng đoạn để sử dụng vào nội dung bài hát cho đúng ý của mình. Những hình ảnh thơ tuy giản dị nhưng lại mang một nét đặc sắc riêng sánh với những biện pháp nghệ thuật ẩn dụ, so sánh, điệp từ đã làm cho tác phẩm thu hút được người đọc. Hơn thế nữa truyện thơ "Xông chụ xon xao" là một kiệt tác nghệ thuật dân gian có giá trị nhân đạo sâu sắc, là truyện thơ hay nhất trong kho tàng truyện thơ của các dân tộc ít người, một tác phẩm lớn trong nền văn học Việt Nam.

Qua câu chuyện về những song gió của đôi trai gái trong hành trình tìm lại hạnh phúc của mình ta thấy được chỉ cần cố gắng thực hiện, kiên nhẫn chờ đợi thì không chỉ có thể tìm được tình yêu của mình mà việc gì cũng có thể thực hiện được. Tiền dẫn người yêu là một tác phẩm hay đại diện cho nền văn học dân gian vì thế nó đã đang và sẽ mãi được mọi người đón nhận hơn nữa.